

ligger da ogsaa i Regeringsforslaget, saaledes som det er fremsat, at man ikke fra Regeringens Side paa nogen Maade ønsker at bringe Landet ind under det protektionistiske System, men det foreligger ganske vist lige saa sikkert deri, at man ikke i for stor Maalestof ønsker at etablere Frihandelsprincipper. Jeg tror, at naar man vil holde sig til Sagen selv, vil der kunne opnaas en Overenskomst om mangfoldige af de vanskelige Punkter, som ikke have fundet deres Løsning i Toldkommissionen, men som nu ere indstævne for den høiere Domstol.

Formanden (Sofus Høgskro): Folketingsmanden for Standerborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wulff: Den korte Bemærkning, jeg ønsker at fremsætte, er en Bemærkning til det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth), der kom ind paa Spørgsmaalet om den store Byrde, som Toldbestyttelsen til de bestyttede Industrier paa lægger Landbruget. Dette er et Emne, hvorom det var heldigt, at der ikke herstede fantastiske Forestillinger, og min korte Bemærkning gaar da nd paa, at man kan finde en vis Maalestof derfor, nemlig i de Undersøgelser, som ved Universitetets Hjælp ere blevne foretagne derover, og som findes i Landhusholdningssekskabets Beretning. Der er her paa samme Maade som for Arbejderregnskaberne's Bedkommende sat et Maximum for det højest mulige Beløb af Toldskatter, som kan hvile paa Landbruget, et Beløb, som det altsaa er givet, at Landbruget ikke kan naa at bære, og der er jo vistnok paa Forhaand ikke mindste Grund til at tro, at de Landmænd, som have opgivet deres Toldbyrder, ved denne Undersøgelse have sat Tallene for lavt, saa man tør vel antage, at naar man overfører Resultatet fra det paa gældende Antal Gaarde paa Landets samlede Hartkorn, fordelt efter samme Klasser, som Oplysningerne skrive sig fra, vil det være nogenlunde rigtigt. Jeg skal da oplyse, at naar man foretager denne Regning, viser det sig, at for Landejendommene paa 1 Td. Hartkorn og opefter vil det højest mulige Beløb af Toldstat udgøre 5,376,000 Kr., hvori der altsaa er indbefattet baade Landbrugets Del af den Bestyttelsestold, som gaar i Statsklassen — og som i det hele udgør 8—9 Millioner Kr. — og Landbrugets Del af den Toldbestyttelse, som gaar i den indenlandste Industris Kommer. Jeg tror, det er rigtigt en Gang at nævne Tal. Deres Rigtighed kan maaske bestrides, men

jeg tror, at man vil indrømme, at det dog giver en vis Maalestof. Og saa vil jeg pege paa, at samme Undersøgelse af Landhusholdningssekskabet gør op, at det indenlandste Marked, hvor ringe man end vil gøre det til, dog er dobbelt saa stort som det udenlandste. Der vil nu kunne anstilles Betragtninger fra Landbrugets Side over, hvorvidt denne Byrde, der jo har overskuelige Dimensioner, er uforholdsmæssig at bære for at bevare dette indenlandste Marked. — Jeg skal til disse Ord føje en Tak til den højtærede Minister for de velvillige Udtalelser, han tidligere og ved denne Lejlighed er fremkommen med, og for de Raamendelser, han har givet dette Ting om at være varsom for ikke ved en alt for stærk Frihandelsiver at staae store Erhverv, der i og for sig ere naturlige og fornuftige her i Landet.

Formanden (Sofus Høgskro): Folketingsmanden for Sorø Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frødt: Den højtærede Finansminister henledte Tingets Opmærksomhed paa de Fordele, som England og Holland have af deres Kolonier. Maa jeg i den Forbindelse oplyse Tinget om, at alle andre Nationer i Englands og Hollands Kolonier have Adgang paa samme Vilkaar som Moderlandet. Der kendes i England og Holland intet til noget Differentialsystem. Maa jeg endvidere oplyse om, at Englands Kolonialhandel kun andrager alt i alt 25 pCt. — altsaa en Fjerdedel — af Englands samlede Udenrigshandel. Jeg vil derfor bede Tinget om ikke at overburde den. Maa jeg endvidere oplyse om, at det er meget rigtigt, at vi i vort lille Land maa tage mange Henhyn, men blandt andre dog navnlig dette, at vi gennem Ringes Dannelse kunne blive udsatte for en Privatbeskatning af den allerfarligste Art. Naar vort Landbrug nævnes i Forbindelse med disse Forhold, vil jeg ogsaa henlede Tingets Opmærksomhed paa, om der ikke kunde være Anledning til at lette de Byrder, som Landbruget har været nødt til at bære, ved at frigøre det for en Del af de Skatter, som det nu svarer til den toldbestyttede indenlandste Storindustri. Maa jeg til Slutning ogsaa fra min Side takke den højtærede Finansminister for de moderate Udtalelser, som den ærede Minister er fremkommen med. Hvis man stiller sig paa det Standpunkt, at man forhandler loyalt og forretningsmæssigt, er det muligt, at man til Trods for de store Modsetninger til Hvende og sidst kan naa til et heldigt Resultat.